

žaloba nemůže dotýkati výkonu toho práva, čehož také nečiní, naproti tomu zůstane odpůrčí nárok na výnosy z reprodukcí děl nedotčen; neboť je nepochybné, že nelze vyloučiti odporovatelnost právního jednání jen tím, že se k právním účinkům právního jednání, jež lze zvrátiti odpůrčí žalobou, přibere ještě další právní účinek, jež tímto způsobem zvrátiti nelze.

Žalovaná se nemůže dovolávati ani toho, že naříkaným právním jednáním byl uspokojen její nárok na zaplacení 30.000 Kč zapůjčených R-ovi. Nejvyšší soud vyslovil a odůvodnil již opětovně, zejména v rozhodnutích č. 3567, 9813 a 16612 Sb. n. s., že i mimo konkurs lze odporovati, a to podle § 2 odp. ř. — zajištění neb uspokojení pravé a splatné pohledávky, bylo-li provázeno pletichami. Jak nejvyšší soud rovněž již dovodil v rozhodnutí č. 16612, jest tomu tak nejen tenkrát, přivodil-li dlužník uměle ve srozumění s uspokojeným neb zajištěným věřitelem dřívější splatnost dluhu, nýbrž vždy, jestliže uspokojením neb zajištěním byl předstižen jiný věřitel a předstižení bylo umožněno lstivým jednáním, vykonaným ve vzájemném dorozumění dlužníka a věřitele, jemuž bylo nadržováno. Tento předpoklad je také v souzené věci splněn. Zjistilyť nižší soudy, že nárok R-ův na výnosy autorských práv proti autorskému sdružení byl již zabaven exekucí žalobkyně a že R. právě z tohoto důvodu ze sdružení autorského vystoupil a tak umožnil převod zabavených nároků na žalovanou, která k tomuto jednání dala souhlas, ač o exekuci žalobkyně na R-ovy nároky u sdružení věděla.

Čís. 16970.

V exekuční věci, v níž zakročil jako vymáhající věřitel berní úřad, jest obsílka k rozvrhovému roku a rozvrhové usnesení doručiti též bernímu úřadu, třebaže byly doručeny finanční prokuratuře.

K uvedené vadě může soud vyšší stolice přihlížeti jen na rekurs dotčeného účastníka (státu). Není-li takového rekursu, musí rekursní soud, zařídív doručení onomu bernímu úřadu, s vyřízením rekursů jiných účastníků vyčkati až po podání rekursu berním úřadem nebo po uplynutí rekursní lhůty.

(Rozh. ze dne 8. června 1938, R I 602/38.)

Srov. rozh. č. 3616, 11693 Sb. n. s.

Rekursní soud z podnětu podaných rekursů zrušil z moci úřední rozvrhové usnesení prvního soudu i rozvrhový rok pro zmatečnost podle § 477 č. 4 a 5 c. ř. s., ježto obsílka k rozvrhovému roku ani rozvrhové usnesení nebyly doručeny bernímu úřadu v K., na jehož žádost jest na nemovitosti té zaznamenáno nadzástavní právo pro vyko-

natelnou pohledávku Československého státu (finanční správy) na hypotekární pohledávce ing. Antonína V.

Nejvyšší soud uložil rekursnímu soudu, aby zařídil doručení rozvrhového usnesení soudu první stolice.

Důvody:

Dovolací stěžovatelka vytýká, že tu není zmatečnost, protože při rozvrhovém roku byl přítomen úředník finanční prokuratury v zastoupení Československého státu. Výtku ta není oprávněna.

Je sice pravda, že zastupovati Československý stát na soudech jest povolána podle služební instrukce pro finanční prokuratury ze dne 2. dubna 1936, č. 82 Sb. z. a n. finanční prokuratura, avšak v § 1, odst. 1, písm. a), řečené instrukce jest uvedeno, že o tom, kdy za právnické osoby a jmění jednájí jiné úřady (orgány), je dáno ustanovení v § 2 zák. č. 97/1933 Sb. z. a n., v nařízeních na jeho základě vydaných a v předpisech zvláštních. V § 2 o finančních prokuraturách č. 97/1933 Sb. z. a n. jest uvedeno, že zůstávají nedotčena zvláštní ustanovení zákonů, podle nichž úřady (orgány) již samy před soudem jednájí. Podle odst. 2 výnosu ministerstva financí ze dne 10. října 1899, č. 6919 (Věstník ministerstva spravedlnosti 236/99) účastníci se roku k rozvrhu nejvyššího podání přísluší u soudů, které nejsou v sídle finanční prokuratury, berním úřadům. Podle § 2, odst. 2, zák. č. 97/1933 Sb. z. a n. převezme sice i v takovýchto případech finanční prokuratura zastoupení na žádost úřadů (orgánů), ale to je vnitřní poměr mezi ní a příslušnými úřady. Je tedy jisto, že obsílka k rozvrhovému roku a rozvrhové usnesení měly býti doručeny též bernímu úřadu v K., který v příčině dražené nemovitosti zakročil jako vymáhající věřitel (rozh. č. 3616 Sb. n. s.).

Avšak to, že obsílka k rozvrhovému roku a rozvrhové usnesení nebyly doručeny bernímu úřadu v K., ač mu měly býti doručeny, se dotýká jen jeho samého, neboť jen jeho právo bylo tím porušeno, a může proto rekursní soud přihlížeti k uvedeným vadám řízení jen na rekurs dotčeného účastníka (rozh. č. 11693 Sb. n. s.).

Podle koncentrační zásady vyslovené v § 208 jedn. ř. mají býti rekursy proti nějakému usnesení vyřízeny jednotně a má býti proto vyčkáno, až uplynou rekursní lhůty pro všechny účastníky k rekursu oprávněné. Nutno proto rozvrhové usnesení prvního soudu doručiti též bernímu úřadu v K. a vyčkati, podá-li proti němu v rekursní lhůtě rekurs, a teprve potom o všech rekursech jednotně rozhodnouti.

Čís. 16971.

Ustanovení § 12 vlád. nař. č. 250/1935 Sb. z. a n. se týká jen hypotekárních pohledávek, které jsou zajištěny na nemovitostech zemědělského podniku dlužníkovy, nikoliv i na jeho jiných nemovitostech.

(Rozh. ze dne 8. června 1938, R I 672/38.)